

«Я — квітка осіння... »
Сосюра Володимир Миколайович

* * *

Я — квітка осіння... Дощі мене мочать,
рве вітер мої пелюстки...
І сонце на мене світити не хоче,
тумани пливуть од ріки.

Була я колись і пахуча, й хороша...
Та все це як сік у маю.
І ранками сипле холодна пороша
на бідну голівку мою.

Пороша розтане, як сонце прогляне
із хмар, як надія, на мить
і зникне... І знов напливають тумани,
і знову дощить і дощить...

Без тебе я в'яну, згубив я свій спокій,
але все надіюсь і жду,
мов квітка осіння по бурі жорстокій
в потоптаннім щастя саду.

1949

Постійна адреса: http://ukrlit.org/sosiura_volodymyr_mykolaiovych/ya_kvitka_osinnia